

■ † Κυριακὴ Τελώνου καὶ Φαρισαίου

Ἔσθ' ὅχι στὴν μίζερη προσευχὴ τοῦ Φαρισαίου!*

Ἀπόστολος (Β' Τιμ. γ' 10-15)

Τέκνον Τιμόθεε, παρηκολούθηκάς μου τῇ διδασκαλίᾳ, τῇ ἀγωγῇ, τῇ προθέσει, τῇ πίστει, τῇ μακροθυμίᾳ, τῇ ἀγάπῃ, τῇ ὑπομονῇ, τοῖς διωγμοῖς, τοῖς παθήμασιν, οἷά μοι ἐγένοντο ἐν Ἀντιοχείᾳ, ἐν Ἰκονίῳ, ἐν Λύστροις, οἷους διωγμοὺς ὑπήνεγκα! **Κ**αὶ ἐκ πάντων με ἐρρύσατο ὁ Κύριος. **Κ**αὶ πάντες δὲ οἱ θέλοντες εὐσεβῶς ζῆν ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ διωχθήσονται· πονηροὶ δὲ ἄνθρωποι καὶ γόητες προκόψουσιν ἐπὶ τὸ χεῖρον, πλανῶντες καὶ πλανώμενοι. **Σ**ὺ δὲ μένε ἐν οἷς ἔμαθες καὶ ἐπιστάθης, εἰδὼς παρὰ τίνος ἔμαθες, καὶ ὅτι ἀπὸ βρέφους τὰ ἱερά γράμματα οἶδας, τὰ δυνάμενά σε σοφίσαι εἰς σωτηρίαν διὰ πίστεως τῆς ἐν Χριστῷ Ἰησοῦ.

Εὐαγγέλιο (Λουκ. ιη' 10-14)

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερόν προσεύξασθαι, ὁ εἷς Φαρισαῖος καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. Ὁ Φαρισαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν ταῦτα προσηύχετο· ὁ Θεός, εὐχαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ ὡσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων, ἄρπαγες, ἄδικοι, μοιχοί, ἢ καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω δις τοῦ σαββάτου, ἀποδεκατῶ πάντα ὅσα κτῶμαι. **Κ**αὶ ὁ τελώνης μακρόθεν ἐστῶς οὐκ ἤθελεν οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπάραι, ἀλλ' ἔτυπεν εἰς τὸ στήθος αὐτοῦ λέγων· ὁ Θεός, ἰλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ. **Λ**έγω ὑμῖν, κατέβη οὗτος δεδικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ ἢ γὰρ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς

ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται, ὁ δὲ ταπειῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται.

Τὸ εὐαγγελικὸ ἀνάγνωσμα σήμερα μᾶς διδάσκει τὴν **ταπεινώσι**, τὴν αἰσθησι, δηλαδή, ὅτι **δὲν ἔχουμε δικαίωμα** νὰ ἀπαιτοῦμε πὼς ἡ προσευχή μας πρέπει νὰ γίνῃ εἰσακουστή.

Μὴν ὑποθέσης, ὅτι ἔχεις τὸ **δικαίωμα** αὐτό, ἀλλὰ προσέγγισε τὴν προσευχή ὡς ἀνάξιος κάθε προσοχῆς.

Τὸ μόνο ποὺ δικαιούσαι νὰ κάνης εἶναι ἡ παρηρησία νὰ ἀνοίξης τὸ στόμα σου καὶ νὰ ἀπευθύνῃς τὴν προσευχή σου στὸν Θεό, ἀφοῦ γνωρίζεις τὴν ἀπεριόριστη συγκατάβασι τοῦ Κυρίου πρὸς ἐμᾶς τοὺς ταπεινοὺς.

Μὴν ἀφήσης οὔτε μία σκέψι νὰ περᾶσῃ ἀπὸ τὸ νοῦ σου, ὅτι «ἐγὼ ἔκανα αὐτὸ καὶ αὐτό. Ἐσὺ δῶσε μου ἐκεῖνο

καὶ τὸ ἄλλο». **Ὅλα ὅσα ἔχεις κάνει**, νὰ τὰ θεωρῆς ὑποχρέωσι σου. **Ἄν δὲν τὰ ἔκανες**, εἶσαι ὑποκείμενος σὲ τιμωρία, ὅτι δὲν ἀξίζεις καμμία ἀνταπόδοσι, ἀφοῦ δὲν ἔκανες κάτι ἀξιόλογο.

Ὁ Φαρισαῖος ἀπαρίθμησε τὰ καλὰ ποὺ ἔκανε, ἀπαίτησε δικαίωσι καὶ ἔφυγε ἀπὸ τὸν ναὸ ἄδειος, χωρὶς νὰ λάβῃ τίποτα.

Τὸ κακὸ δὲν εἶναι, ὅτι δὲν ἔκανε πραγματικὰ αὐτὰ ποὺ ἀνέφερε, γιὰτὶ μᾶλλον φαίνεται πὼς τὰ εἶχε πράξει. **Τὸ κακὸ εἶναι**, ὅτι αὐτὰ τὰ παρουσίασε σὰν κάτι ἰδιαίτερο, ἐνῶ ἀφοῦ τὰ ἔκανε, ἔπρεπε νὰ τὰ ξεχάσῃ, νὰ μὴν τὰ σκέπτεται πιά.

• **Κύριε, ἐλευθέρωσέ μας ἀπὸ τὴν ἁμαρτία αὐτὴ τοῦ Φαρισαίου!**

Οἱ ἄνθρωποι σπάνια μιλοῦν σὰν τὸν Φαρισαῖο μὲ τὰ λόγια. **Τὰ αἰσθήματα** τῆς καρδιᾶς τους ὅμως σπάνια διαφέρουν ἀπὸ τὰ δικά του.

Γιατί ἄραγε οἱ ἄνθρωποι προσεύχονται τόσο φτωχὰ καὶ **μίξερα**;...

Ἐπειδὴ νιώθουν, ὅτι εἶναι δίκαιοι ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ, ἀκόμα καὶ ὅταν δὲν προσεύχονται.

□

(*) Ὅσιου Θεοφάνους τοῦ Ἐγκλείστου, «Ὁ σωστικὸς χῶρος τῆς Ἐκκλησίας», τόμος Α', σελ. 49-51, ἐκδόσεις Πέτρου Μπότση, Ἀθήνα 2019.

• Ἐπιμέλ. ἡμετ.